

Q&A

Τίτλος:
Συγγραφέας-Εικονογράφος:
Εκδόσεις:
Έτος έκδοσης:

«Σκουφοκοκκινίτσα»
Μαρίνα Γιώτη
Διόπτρα
2016

Q: Πως αποφασίσατε να ασχοληθείτε με τη συγγραφή και εικονογράφηση παιδικών βιβλίων;

Είναι μια φυσική προέκταση όλων όσων έχω κάνει μέχρι σήμερα. Από μικρή σκαρφιζόμουν ιστορίες για μυθικά πλάσματα και τόπους καλά κρυμμένους από τα μάτια των μεγάλων. Στην Αμερική έμαθα πώς να αποτυπώνω τις ιδέες που υπήρχαν στο μυαλό μου σε μια κόλλα χαρτί. Για 15 χρόνια δούλεψα στο να επικοινωνώ το όραμα των άλλων, αλλά πάντα ήθελα να γυρίσω σε εκείνα τα χρόνια που όλα ήταν πιθανά. Μέσω της συγγραφής και της εικονογράφησης χρησιμοποιώ την δυνατότητα μου να φαντάζομαι και να επικοινωνώ για να κάνω αυτό το όνειρό μου πραγματικότητα.

Q: Πως συνδυάζετε το παιδικό βιβλίο με την επαγγελματική σας καριέρα;

Η δημιουργικότητα είναι μέρος της καθημερινότητάς μου. Κάθε μέρα αποφασίζω με τι θα καταπιαστώ και προσπαθώ να είμαι όσο πιο δημιουργική γίνεται. Μπορεί να είναι ένα

λογότυπο, μια εικόνα ή μια ιστορία. Όταν το μυαλό λειτουργεί χωρίς στεγανά μπορεί και παίρνει ερεθίσματα από διαφορετικές πηγές. Κάθε δραστηριότητά μου αντλεί έμπνευση από όλες τις άλλες.

Q: Ποιο είναι το μήνυμα που θέλετε να στείλετε στα παιδιά;

Το τρίτο βιβλίο μου, η «Σκουφοκοκκινίτσα», μιλάει για τον ρατσισμό που υπάρχει στα παραμύθια, τον σχολικό εκφοβισμό και την φιλία. Γιατί ο λύκος πρέπει να είναι πάντα κακός ή αλεπού πονηρή; Το βιβλίο ξεκινάει με την ιστορία της Κοκκινοσκουφίτσας όπως την ξέρουμε. Είναι σημαντικά τα μηνύματα που περνάει και δεν πρέπει απλά να την καταργήσουμε. Στη συνέχεια όμως, με τη βοήθεια ενός έξυπνου μπούφου, ανακαλύπτουμε ότι τα πράγματα δεν έγιναν ακριβώς έτσι. Ο σκοπός είναι να μάθουμε στα παιδιά μας την κριτική σκέψη, να διαβάζουν ανάμεσα στις γραμμές μιας ιστορίας ή μιας εφημερίδας και να ανακαλύπτουν που κρύβεται η αλήθεια.

Γενικά όμως, θα ήθελα μέσα από τις ιστορίες μου να δείξω στα παιδιά ότι η φαντασία ανοίγει τις πόρτες του μυαλού. Για να ξεκινήσεις να χτίζεις έναν καλύτερο κόσμο πρέπει πρώτα να τον ονειρευτείς.

Q: Γιατί να προτιμήσει τη «Σκουφοκοκκινίτσα» ένας γονιός;

Ως γονιός ήθελα να διαβάζω παραμύθια στη κόρη μου που να έχουν κάποιο δίδαγμα. Γι' αυτό μου αρέσουν ιδιαίτερα οι ιστορίες του Αισώπου. Σύντομα κατάλαβα ότι μέσα από μια ιστορία ήταν πολύ πιο εύκολο να μεταφέρω ή να εξηγήσω στη κόρη μου κάτι σημαντικό από να της το

πω σαν μάθημα. Πολλά από τα παραμύθια που διάβαζα δεν είχαν κάποιο σκοπό και αυτό μου άφηνε ένα αίσθημα ανεκπλήρωτου. Με ενοχλούσε γιατί ένιωθα σαν να μη αξιοποιούσα τον πολύτιμο χρόνο μου μαζί της.

Q: Από πού πηγάζουν οι ιστορίες σας;

Διαβάζω πολύ ό,τι πέσει στα χέρια μου, οπότε έχω πολλά ερεθίσματα. Η κόρη μου όμως είναι η μεγαλύτερη μου έμπνευση. Ψάχνω συνέχεια δημιουργικούς τρόπους για να της εξηγήσω τον κόσμο και της δημιουργήσω δυναμικά πρότυπα. Θέλω να της δείξω τρόπους να αντιμετωπίζει ό,τι βρεθεί στον δρόμο της. Ένα σύστημα αξιών και εργαλείων που θα τη βοηθήσουν να πορεύεται στο μέλλον είτε είμαι, είτε δεν είμαι δίπλα της. Τις πιο πετυχημένες από αυτές τις ιστορίες έχω ανάγκη να τις πω και σε άλλα παιδιά.

Q: Τι γίνεται μετά το «έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα»;

Είναι σημαντικό για τα παιδιά σε αυτές στις ηλικίες να πιστεύουν ότι κάθε δυσκολία έχει ένα αίσιο τέλος για να μάθουν να ζουν με αισιοδοξία και να μην το βάζουν κάτω. Στη πραγματικότητα όμως το «έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα» δεν υπάρχει. Η ζωή έχει πάνω και κάτω και κάθε μέρα είναι διαφορετική. Αυτή είναι όμως και η ομορφιά της. Αν έχεις όρεξη να κυνηγάς τα όνειρά σου, δεν βαριέσαι ποτέ.

Q: Ποια είναι τα εργαλεία της δημιουργίας σας;

Έχω ένα sketchbook στο οποίο κρατάω σημειώσεις για κάθε τι μου τραβάει τη προσοχή. Φτιάχνω χαρακτήρες και εικόνες για πολλές ιστορίες ταυτόχρονα. Τις ιστορίες μου τις γράφω

στο computer, γιατί με βοηθάει πολύ να σβήνω και να αλλάζω πράγματα. Για την εικονογράφηση ξεκινάω πολύ παραδοσιακά με μολύβι και χαρτί. Υπάρχει μια αμεσότητα στη σχέση του μυαλού μας με το μολύβι που πολύ δύσκολα ξεπερνιέται. Έτσι αποφεύγω τις τυποποιημένες λύσεις. Λόγω δουλειάς όμως έχω μια τρομερή ευχέρεια με τα ψηφιακά μέσα. Από ένα σημείο και πέρα επεξεργάζομαι τις εικόνες μου ψηφιακά, κάτι που μου δίνει πολύ μεγάλη ευελιξία και τη δυνατότητα να δοκιμάζω καινούρια πράγματα. Νομίζω άλλωστε ότι τα ψηφιακά μέσα είναι η επόμενη μέρα. Αν δεν μάθουμε τα νέα εργαλεία της δουλειάς σήμερα, αύριο θα μας έχουν ξεπεράσει.